

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 81: Huisdiergeheimen

Ik kan het een ieder aanraden. Een huisdier. Maanden zeurde Rani mn kop gek om een beest. Maanden verveelde ik me maar kwam niet op een beest. Klinkt gek, een huis vol kinderen en ik verveel mij, maar niets is minder waar. Rani wakkerde het wel aan, steeds meer moest ik er aan denken. Denken aan de tijd dat ik ook huisdieren had. Katten, honden, konijnen, vogels, allemaal gehad. De dieren die echt bij zijn gebleven waren Acro en Resty, mijn huskey-ratten van weleer. Ik had er nog een paar maar ik zou bij god hun naam niet meer weten. Acro en Resty hadden denk ik iets bijzonderders ofzo. Heel Gemeente Zoetermeer ging ik door met Acro en Resty in mijn nek. Fijne tijden waren dat. Maar nu was Rani degene die iets miste, ik ook wel maar kon mn vinger er niet op leggen.

Rani was nogal bewust bezig over de huisdieren. Ze moest en zou ze hebben want haar vis was ook al dood en herrezen. Mama had alleen geen zin in nieuwe. Waar het een paar weekenden mondjesmaat was, sloeg het ineens om. Eerst was het praten in de vorm van zou het niet leuk zijn, mijn vis is gereïncarneerd in een zee kip en ik vind Tante Daphne haar vogel zo lief. Fire is een valse rode mini rotkip maar hij is lief. Nu was het; papa, ik wil een huisdier. Nu ze het er al zo lang over had, ging ik toch eens nadenken. Doe het niet vaak, maar soms verbaas ik mijzelf. Na kort beraad met Miranda kwamen we tot de conclusie dat het kon, maar dan wel de variant wat in een kooi kon. Konijn? Nope. Cavia? Is eens wat anders dan kip maar nope. Vogel? Alsjeblieft zeg. Rama zei toen; een Hamster! En net zo enthousiast riep ik; NEEEE! En toen ik een doffe klap, iets van metaal-achtigs op hout. Het kwartje viel en een achtbaan aan herinneringen vlogen voorbij over Acro en Resty.

Wat vinden jullie van Ratjes? LILILILILILILI. Ratjes werden het dus. Na een dikke mispeer met Red en Aye, kwamen Milo en Cappie. Plezier voor 5 monsters en Rohan had dansende wenkbrauwen. Fijn voor hun. Allemaal blij gezichten en Rani, Rani had het hardst staan blèren om huisdieren maar keek niet op of om. Een weekend later, nadat ook papa helemaal in zn vroegere jaren was, noem het een voortijdse pre-midlife crisis ofzo, wilde meer. Sparrow, Teach, Teague en Salazar werden ook welkom geheten. Veel info, maar terug naar het verhaal. Van alle blij monsters was Rama nog het meest gelukkig. Hele dagen loopt hij met Cappie en Milo in zn nek en ik herken zoveel daarin. Zn houding, zn gedrag, zn gemoedstoestand maar vooral zn lach. Rama vroeg mij; Papa, waarom zijn ratjes

zo leuk?

Huisdieren zijn belangrijk. Niet alleen omdat het de zorgzaamheid en verantwoordelijkheid bevordert. Ook niet omdat nagenoeg elk beest een lach tovert op het gezicht van je monster. Een huisdier is belangrijk, niet omdat het ook gezellig is, ook niet omdat je het zelf leuk vind. Rama, weet je waarom ratjes zo leuk zijn? Omdat je ze al je avonturen en geheimen kunt vertellen. Ze zullen het nooit verklappen. Waarom niet?

Huisdieren zijn belangrijk. Ze zijn belangrijk omdat ze niet kunnen praten. Je geheim is dus altijd veilig en ze bieden je troost en vreugde wanneer nodig. Je eigen Huisdiergeheimen. Daarom zijn ze zo leuk.